

25 РОКІВ ПОТОМУ

ОСТАННІ НОВИНИ

- 15.09 ЧС-2026: результати та відеоголеди матчів, розкриття телеанонсів в Україні
23.09 Популічний лимонад: як отримати прості рецепти
23.09 Дебют Бекхем розкрив секрет щасливого шлюбу з Вікторією
23.09 Додайте чайну ложку цукру до кави чи молока: чи варто буде м'ясо та без грибочки
23.09 Понад рік борюся за життя: вояки з Львівщини не переїли важкого поранення
23.09 Худство зовні, ніби не: акторські підходи до домашніх безе
23.09 Діамант — «Справдливий» та вибір без компромісів, Лазар — «Шістьма жінками» і смак заслуженої перемоги: Таро-прогноз на 16 червня

«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краше трьох», — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилося народити четвертого

6.15 — 19 вересня 2021

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Наступного року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинилися. В рубриці «25 років тому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

...«У вас, шановна, не прідня навіть, а більше», — здивовано констатувала лікарка на УЗД. «Наскільки більше?» — скволившись переключила фокус на «Не переживайте, у вас є отримок», — сказала.

Надворі стовп 2007 рік. Тільки подружжя Кучирин отримало від відуєтки, що матимуть трійку хлопців, аж раптом невбдь закричав: «Ще одне дитинка».

«Вона просто сковаляла за іншими ембріонами, — пояснили ошелешений від радості та водночас бенгетти Оксани. — А потім тільки четвертого важко поки визначити».

«Може, краще сироту взяти?»

— Чайдідрі — це не про нас, — говорить жителька села Пенечиніи Коломийського району Івано-Франківської області 54-річна Оксана Кучирин. — Дітеб з чоловіком Василем хотіли, відколі пообрались. Усі 17 років. Та вони десь забарилась. Врешті-решт я стала паломничати по святих місцях. Також повзла на голик коликх по степині на Антоній згор (на цій місцині біля міста Василів). Червоначий об'єкт розташований білячній монастир, — Ред.), вимолюючи у Бога дітей.

Свою любу цього червоної лікар, до якого ми звернулись, знайшов причину безплідді: Вона була жвавою просто, хоча до яких тільки прилучень не вдалось лікарі, намагалися зрозуміти, чому у двох здорових людей не з'являються діти. Причина була пов'язана з однією медичною діагностично-лікувальною процедурою, після якої у жнок тралляються ускладненя. І лише через багато років на це звернули увагу.

Помилка легко виправлялася. Та в Прикарпатському центрі репродукції людини, куди я звернулася по допомогу, мені повідомили, що, на жаль, хоча принцип і усунуто, втрачено час. І в такому віці я можу завагітніти лише за допомогою репродуктивних допоміжних технологій, які мені надодуть за державною програмою, оскільки я підкожу за всіма пін іншими параметрами. Проте не було жодних гарантій, що завагітнію. Адже чимало жнок вдалось до цієї процедури по кілька разів.

Одна з подруць бікалася, що вранці нікого не вибде і це стане для мене трагедією. «Може, краще сироту взяти?» — міркувала вона. Я думала про це. Та все нік не наважувалась. А раптом ти відстаєш цю дитинку, яко душу втрачаєш. Я вийшла спочатку спілкуватись народити своїх. Було якесь чи по перебарення, чи по усвідомлення, що все має бути.

Лікарі підсадили чотири ембріони. Щоб було напевне «Хоч би один завагітнів». Та «вечталась» усі Коли виявилась, що дітеб буде не прідня, а четверо, медички наполюхались. По-перше, виникала загроза передчасних пологів. А найстрашніше, що у такій кількості малюків заважати б розвиватися одне одному і могли народитися з деякими вадами розвитку. Медички казали: «Щоб цьому запобігти, зайвих дітеб треба видалити. Двох. А краще трьох. Щоб дітеб шванс народилися здоровими і сильними. Так буде гуманніше». «А для мене нікто з них не забий», — опиралась я. — Тим більше, що ми з чоловіком завжди були проти абортів».

ПОПУЛЯРНЕ

- 1 Батько лияня Грушевського будинок провалився у безлюдний степи шестигонерхвий ступінь і уламці: вилізла жінка про уваріючий інтелекція початку XX століття
2 «Мене назвали стервою»: суддя, яка працювала на фронті, отримала 15 років ув'язнення за державду в умовах воєнного часу
3 «Наше завдання — померти» і вертикальному чоловіку із без паварів: 70-річний інструктор ЛІК про боротьбу з геномним гентиком та грохави
4 «Вбійця мав з собою два зображення Геллорі, але не слитав»: «Він Геллорі?» — і після ствердній відповіді почав стріляти: 100 років тому залюбові Ліцер УНР
5 «Ми захищали на поліщі, як зникаються в культи»: зряк «Ті — косяки» Володимир Крауцук про роки на фронті

Популярні статті за останні 7 днів

Спжорпк Кіно: 14+ рейтинг, 1796 годин, 142 рецензії, 10 днів до закінчення

БІЛЬШЕ У РОЗМІННІ

- «Жартую, що і мене кося, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з баларозавним психологом Гардямійським Юр Світлановим Трифоновим
29 січня 2021 10:23
Мене назвали гуанідоном, — уваріючий інтелекція: Маша Тельна розповіла про пережте
27 січня 2021 10:24
«Як ти живеш зі своїм скелетом з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко жешу людину нахкрать, розповіла про роботу діагностом
25 січня 2021 10:25
«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й занувають: «Ну жмуєтє с?»
4 лютого 2021 10:23
«Дев'ять років тому я думала, що життя замане»: що сталося з героїнею «ФАКТИ» Машою Купальською, най невдалий браодієний подружжя будинок
12 січня 2021 10:24

Оринал прикарпатські лікарі наполюгали на редукції ембріонів.

— Як же вони визначали, кого саме «видалити»? — запитує у Оксану. — Першими кандидатами були однояйцеві близнюки-хлопчики. (Крім них мама ще виношувала двійняток хлопчика та дівчинку. — Авт.) Говорили зі мною жорстко: «Обирай: народиши одного, але здорового, або чотирьох хворих. І ще невідомо, чи вони живуть». Жартовливо казали: «Вибери, чи хочеш народити чотирьох дітей, чи хочеш тільки одного». І так було кілька разів. І так було кілька разів. І так було кілька разів. І так було кілька разів.

А мене уже кладуть на стіл, заплюють, як сприймаю наркоз. Руки-ноги похололи. З останніх сил опираюсь: «На редукцію не дамсь!» Чекаю як виходу, що скаже ще доктор, який мав робити операцію. Пришов відомий лікар-гинеколог Віктор Веселюкський. Оглянув мене. Це було як останній завіт перед смертю... І раптом каже: «Я не буду нічого робити. Дітки лежать одне за одним. Як лану у ялинки, захищені одне одного. І останній косяк, не пошкодивши нічого, неможливо». Та й термін для проведення редукції був трохки більшим. Адже я тяжкула до останнього, не наважувалась на цей крок.

Я почала плакати. Цлувати доктору руки. «Дякую! Дякую, що ви цього не стали робити!» Потім він наздогнав мене у коридорі. «Не переживайте, — каже. — У вас все буде добре». Івано-Франківські лікарі все одно вважали, що загроза існує, і порадили звернутися для редукції до іншої клініки. Та я вже нікого не слухала.

І хоча вагітність Оксана переносила легко, з Прикарпаття її направили до Київського центру репродуктивної та перинатальної медицини, що працює перебувала під наглядом у столиці. На терміні 28 тижнів, як те й прогнозували лікарі, якщо залишувалі усі ембріони, у неї почалися передчасні пологи.

Як задував головний акушер-гинеколог Міністерства охорони здоров'я України директор Київського центру репродуктивної та перинатальної медицини професор Вічеслав Камінський, було організовано чотири бригади дитячих реаніматологів, чотири реанімологи. До народження четверні готувались понад сто фахівців системи охорони здоров'я. Породіли робили кесарів розтин за технологією, яка гарантувала максимальне обережне вилучення немовлят з лона матері. Дітя були усі до двох кілограмів: мінімальна вага — 1080 грамів, максимальна — 1390.

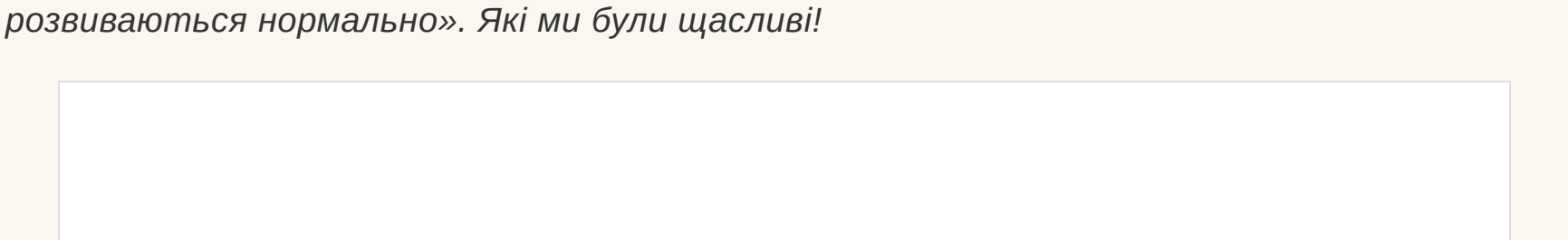
— Коли отрималась після наркозу, малюку вже забрили, — пригадує Оксана. — Від викликання голос пролаву. Тоді стала малювати у попки людинку: тулуб, голова, ручки, ніжки... Мовля, як дітеб? Анастезолог заспокоїв, що дітеб усі живі, та, оскільки недоношені, в реанітаті. А я, не вірячи, як вже стала мамою, все малювала і малювала у попки дитинку. «Переплювати» знову і знов.

«Вони можуть не чути, не говорити, не ходити», — попереджали лікарі! Якось чоловік Оксани, місцевий підприємець Василь Кучирин, повернувшись з Києва, де брав участь у Помаранчевій революції, потрапив в авіарію з двома вимиж. Це трапилося на Іоанна Богослова. Таким чином один з хлопчиків з двійнят отримав ім'я Васик. Двох синовичів — однояйцевих близнюків назвали Васильям (на честь тата) та Миколюкою (на честь святого Миколая). Дівчинка-двійняшка отримала ім'я Даринка.

Дітеб виходжували спочатку у відділенні інтенсивної терапії новонароджених Київської дитячої лікарні № 1, потім — в «Охматдиті».

— За три з половиною місяці лікування, а саме тільки дітеб мали знаходитися в жителці у мамі, ми мало не посивили, — згадує 59-річний Василь Кучирин, тато четирьох. — Недоношені малюки часто мають ДЦП, вади психічного розвитку. «Вони можуть не чути, не говорити, не ходити», — попереджали лікарі. Я дододав: «Всім вамшим малюкам загрожує сліпот». Однояйцевим близнюкам Васильку і Миколю поставили діагностично-ретинопатія недоношених і зробили лазерну корекцію зору. Проте дітеб потроху виривались, і нас випустили додому.

Ми винайняли чотирьох нянь за власний кошт. Лікарі, масажисти, воєні процедури. Щоб дітеб іти все без хмілі, я побудував у дворі теплицю. Коли малечі мав виповнитися рік, невропатолог їх оглянув і сказав: «Можете не боятися. З цієї ситуації вони вийшли. Дітеб розвиваються нормально». Які ми були щасливі!

Коли малечі виповнівся рік, сусідка подарувала хлопчачим вишиванки, а Даринці мама вишила сама. На руках у тата Васи (ліній) і Коли, у мамі — Іванко та Даринка

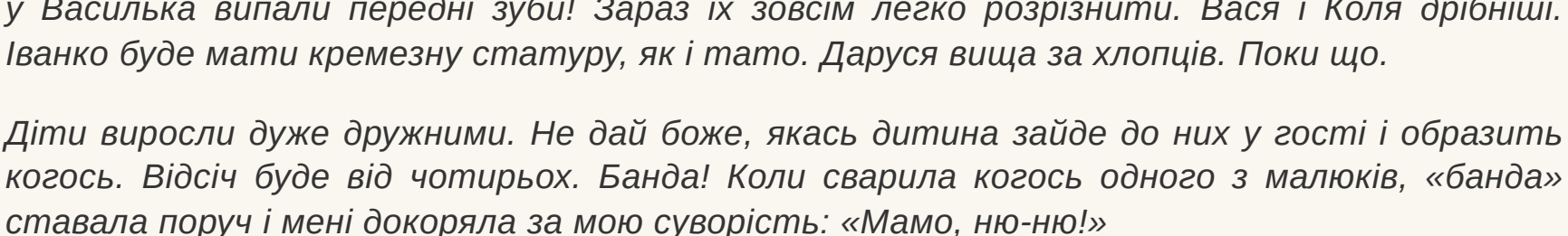
— Як ви їх розрзняли? — запитує у Оксану. — Спочатку так: у близнюків-хлопчиків більш смаглява шкіра. Ріднік та друзі вчили: спочатку викремлюємо Миколюку, він мордатіший, а потім, методом виключення, визначимо інших дітей. Коли пішли до школи, для кращої ідентифікації Іванку вестриєла за вушиком дві смужечки. Васильку — завухо Миколю — ромбик. Та вшкільно потім знаясался, що то не допомогло. І вона навчилася розрзняти дітеб лише тоді, коли у Василька випали передні зуби! Зараз їх зовсім легко розрзняти. Вася і Коля дрібніші. Іванко буде мати кремезну статуру, як і тато. Даруся буде за хлопців. Поки що.

Дітеб вирости дуже дружиною. Не дай боже, якась дитина забде до них у гості і образити когось. Віднос бурі відкохряться за моєюх. Банда! Коли саврила косяк одного з малюків, «банда» ставала почути і мені відкохряться за моєюх: «Мамо, ні-ні!»

Тут діткам три з половиною роки

— Хто очолює «банду»? — Лідер у нас Даруся. З дитинства приватизувала маму і всіх братів роззянля, коли до мене приходили і дивилися жалісно, щоб на ручки взяти. Була їх ірархіювою малючково і хрипачка: «Геть!» Зараз поспокійнішата. Хоча й дуже активна, бойова. Вона дуже самостійна. Наполеглива. З ухилисьми, але відде своєї мети. Має гарний смак. Одного разу, коли треба було терміново одягтися на якусь свято, похляла з братком до Гарномії (тато дав їй гроші), вибрала сама такий наряд, що я порадила: «Як вона гарно все поєднала! Сто модниць росте!» Вивчав зру на фортенно в музичній школі. Збираєсь віддати їй на пенсії. Ревнива. Дуже вимагає уваги, любові і кохання. (Сміється)

Даруся вчиться грати на піаніно

Васюха і Колюня, близнюки, нерозлюбивода. Брат з двійні Іванко до них звертається, називаючи однім ім'ям: КоляВася. У них особливий зв'язок. Як один хворіє і у його лишею вдома, другий каже: «Як я у школі буду без тебе?» Вони дуже гарно малюють. В тому числі і шпиржі. У них є скульпторський хист. У дитинстві пластичні у нас вдома був паночка і плавці, і смій... Я навчилася розбиратися, котрий добрий, котрий не смердить нафтаю... Ліпили фантастичні чудернацькі фігури. Але вони не кохали іти до «художки». Кажуть, що малюють і ліплять для себе.

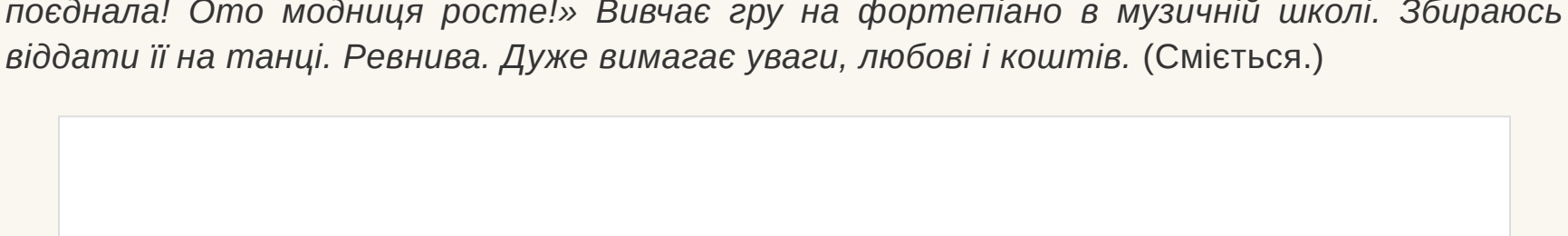
Вони дуже люблять читати. Він дуже добра співчутлива дитина. КоляВася більш принципові, Іванко більш м'який. Завжди прибде вранці: «Мамо, як тобі спалося? Мама, я тобі скажу надзвичайні слова...» Вони всі прибувають часто побавити гарне вранці. Та мною жартують: «Мама, як твоє здоров'я? Вона так нас любить. А жоді так кохання!» Іванко у нас ще й найбільший дітеб народно. Знає, що де знаходитися у стабній і кукутатим їсти-пити дасть, і свиням... Дітеб самостійні. Можуть заварити худобі їжу і нагодувати. Прибарвляють подвір'я, ходять з татом в ліс по дрова. У нас же газове опалення. Газ дорогий, а ліс, сухе дерево — ось воно...

Четверняшки Кучирин пішли в перший клас

Нещодавно допомагали мені — я написнула і наконсервувала 80 літрів соку. Вчора до мене прийшли і дивилися жалісно, щоб на ручки взяти. Була їх ірархіювою малючково і хрипачка: «Геть!» Зараз поспокійнішата. Хоча й дуже активна, бойова. Вона дуже самостійна. Наполеглива. З ухилисьми, але відде своєї мети. Має гарний смак. Одного разу, коли треба було терміново одягтися на якусь свято, похляла з братком до Гарномії (тато дав їй гроші), вибрала сама такий наряд, що я порадила: «Як вона гарно все поєднала! Сто модниць росте!» Вивчав зру на фортенно в музичній школі. Збираєсь віддати їй на пенсії. Ревнива. Дуже вимагає уваги, любові і кохання. (Сміється)

Дітеб вирости дуже дружиною. Не дай боже, якась дитина забде до них у гості і образити когось. Віднос бурі відкохряться за моєюх. Банда! Коли саврила косяк одного з малюків, «банда» ставала почути і мені відкохряться за моєюх: «Мамо, ні-ні!»

Оксана з дітками

— Дітеб не тікають від домашньої праці? — Звичайно, вони цілком, що інші дітки на велосипедах, а вони у парці, хоч велосипеди у них також є. «Цо ж, — кажу, — дітки, вже життя. За нами нікто не стоїть. Наші з татом батьки повмирили. Маємо самі клопататися про себе. Ми не можемо вас кинути, вилити за кордон працювати. Тому будемо клопататися про тебе. Щоб було і на хліб, і до хліба». «Ну, добре», — сказали одного разу Вася з Колюєю. — Ми зарез програємо, а потім виростемо і побудуємо собі хати. Тільки без городу!»

Мені подобається, що вони вже можуть розпоряджатися грошима. Коли дуть до магазину зашукати: «Мама, в який у нас бодіють на сьогодні?» Вони знають, скільки втрачаємо на опалення, на інші потреби. Не вередують, не вивають з батьків гроші.

Дітеб ростуть чемними, добримі і у усюмо допомагають батькам. Зіва направо — Іванко, Вася, Коля, Даринка

— Ви вимогли щодо оцінок? — Дітеб — лугерді хорошисті. Знаючі, які були прогнози, вважаю, що це майже Нобелівська премія. Я за фахом вчителька молодших класів. Бізнес уявлю, з ними нікто не стоїть. Наші очі вишко математика, а дітеб щось не зрозуміли, сиджу з кожним по годні. Я не вимагаю у них оцінок заради оцінок. Головне, щоб були здоровими і вирости гарними людяками.

З першого по четвертий клас дітеб ходили до школи в Печенині, далі я встигла їх до Коломиї, це — 12 кілометрів від нас, в лісії № 9. Він мені подобався і стала виміляти формулу, забаронені телефони на уроці, дисципліна. Сильні вчили. Там чотири наряду. Дітеб обрало Коломиї на англійській напрям. Зараз вони пішли у восьмий клас. Возили їх окремо до Коломиї на англійській.

— Інші близнюкам і двійнятам так добре, що вони нікого не пускають у свій світ. Ні друзів, ні навіть батьків. — Друзів у них багато. А батьків у них — найбільші друзі. Вони діляться зі мною усім. Все мені розказують. Доверяють.

— Держава допомогла вам з житлом, як обіцяла? — Облміністрація виділила гроші на купівлю житла. Ми прибували у Коломиї квартиру. Згодом продали її купили у приватний добротний особняк. Хата велика. Можуть проживати всі сім'ї.

— Як же ви відпочиваєте? І чи відпочиваєте, Оксано? — Біля дванадцятої ночі, коли вже всі полегали, можу взяти якоюсь журналу, попити чаюк. Це якщо є сили і не працювала у ресторані. Робити за фахом знайти не можу і інди у ресторани на підпочивати. Це можемо відпочити з кумом з Києва Галею Ганковю. Спочатку вона приходила в Київ до мене у лікарню як волонтер, згодом сплала красною нічним дітеб. Коля Галея прибуває до нас у гості, можемо «накарпати» нашого татка: лишити за нього шістьох дітей, моїх четверо і її двоє, і піти купити або з'їздити в театр.

Розвінка за похощеннями. Галея так полюбила наш край, що своєю сім'єю назвала «типовим російським ім'ям» Орест (сміється). До речі, і мої дітеб, і Орест народилися в один день, 26 листопада!

— Вам колись було страшно? — Ріжжю, бути з чоловіком у похресника на весіллі. І захирили на корованику. Василь перовірив леко. Я лиш виміля. Це місяць, потім ми спалили і спалили у жаровні, вдарять відразу на хліб, і до хліба».

Колі захворіла, забаронила дітеб закохати до кіннати. Тато з дітеб були самі на хазяїтві. Впавалися. Але хоч забаронили, вранці мали шкеребіти біля дверей і казати: «Мама, не помирай!», «Матусю, одужуй. Ти нам потрібна». Записки передавали через тата, маму, коливарі. Ось одна з них: «Матусю, дякуємо, що ти завжди з нами, що ти добре, що ти любиш нас. Дякуємо за щирість і тепло, за допомогу з домашньою і за все добре, що робити для нас. Люблюмо. Від твоїх «лохотничків» Цюмо».

Страшно їх було не побачити. Не обійняти. Заради цього я поклялася вижити, подолати що жакливу хворобу. І вижила...

Фото з сімейного альбому

Читайте нас у Facebook

Друкована версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Поділитися

ЗАРЯЗ ЧИТАЮТЬ

Українська культура — це не тільки мистецтво, а й сукупність цінностей, які формують національну ідентичність. У наш час важливо зберегти і розвинути ці цінності, щоб зберегти нашу культуру і традиції.

Діамант — це природний кристал карбону, який утворився в умовах високого тиску та температури. Він має унікальні властивості, які роблять його цінним матеріалом.

Гай для керування двигоном — це важливий компонент автомобіля, який забезпечує стабільну роботу двигона. Він повинен бути якісним і відповідати вимогам виробника.

Новини партнерів

Мапа сайту: Україна, Політика, Гроші, Події; Світ, Темні ліси, Експорт, Спорт, Футбол; Культура, Шоу-бізнес, Журналисти, Співачка, Стиль життя; Книга репортаж, Люди та звіри, Життя історії, 25 років тому; Історія суспільності, Наука та технології, Клуб скептика, Замітка і в'язка; Новинки дня, Гороскоп, Клуб талантів, Фотоподія, Погода

Реклама | Партнерства | Контакти | Обратитися | Статуси | Правила користування сайтом Babu.ua

Усі права на матеріали сайту захищені авторськими правами. Будь-яке використання матеріалів сайту без письмового дозволу редакції суворо забороняється. © 2021. Всі права застережені. Збереження копії сторінки.